

Francie jako první islámská republika v Evropě?

- CZ24 News | 7. února 2020

- V zemi, která tradičně hájila svobodu projevu, je všudypřítomná autocenzura.
- *“Posledních pět let chodím každý měsíc na policejní stanici, abych podala stížnost na výhrůžky smrtí, nikoli na urážky, ale na výhrůžky smrtí.”* – Marika Bret, současná redaktorka časopisu *Charlie Hebdo*, 8. ledna 2020.
- *“Karikatury Mohameda se již nikdo neodvážá publikovat. Autocenzura je všudypřítomná... Nenávist je namířena proti těm, kteří o oficiálních zamlžujících informacích pochybují, a ne proti těm, kteří informace zamlžují. Nemluvě o psychiatrizaci terorismu, která je běžně zneužívána k ospravedlnění islámu. Pokud by nám kolem roku 2000 někdo řekl, že v roce 2020 bude asi 20 francouzských karikaturistů a intelektuálů pod policejní ochranou, nikdo by mu nevěřil.”* — Pascal Bruckner, spisovatel.
- Židovka Sarah Halimi byla ve svém pařížském bytě mučena a zavražděna svým sousedem Kobilim Traorém, který při svém činu řval *“Alláhu Akbar”*. Odvolací soud nedávno rozhodl, že Traoré není za své činy *“trestně odpovědný”*, protože před svým činem kouřil marihuanu. Jak řekl francouzský hlavní rabín Haim Korsia, jedná se o *“povolení zabít Židy”*.

“Pět let po vraždění v redakci časopisu Charlie Hebdo a v supermarketu Hyper Cacher se Francie s islamistickou hrozbou naučila žít,” napsal Yves Thréard, zástupce šéfredaktora deníku *Le Figaro*.

“Ve Francii neuběhne ani měsíc... bez vražedného útoku, při němž by nezazněl pokřik “Alláhu Akbar”... Jaký má však smysl bojovat proti dopadům islamismu, když se nezabýváme kořeny této ideologie smrti? Toto popírání reality hraničí s naivitou. Za posledních pět let se nic nezměnilo, ba naopak.”

“Ve jménu rozmanitosti, rovnosti a lidských práv si Francie nechala líbit řadu útoků proti své kultuře a historii... Islamisté jsou velmi citlivé politické téma. Jejich boj nese dokonce i beze zbraní všechny znaky války civilizací. Je slavný ‘duch Charlie Hebdo’, v něhož někteří lidé po útocích v lednu 2015 věřili, jen iluzí?”

Francie si připomíná páté výročí smrtícího džihadistického útoku na redakci satirického časopisu *Charlie Hebdo*, který se stal 7. ledna 2015. Francouzská senátorka Nathalie Goulet minulý měsíc varovala, že se dají očekávat další útoky. *“Ve Francii máme vážný problém a musíme udělat více, abychom zabránili extremistům ve spáchání dalších zločinů. Pokud se nic nezmění, tak budou následovat další útoky,”* řekla Nathalie Goulet.

Na francouzském seznamu potenciálních teroristů se údajně nachází 12 000 radikálních islamistů, *“ale pouze tucet z nich je pod dohledem 24 hodin denně.”*

Tento týden byl poznamenán novou sérií islamistických teroristických útoků: Policie zranila muže ohánějícího se nožem na ulici ve městě Metz na severovýchodu Francie. Dva dny poté ubodal podezřelý islamistický radikál člověka na pařížském předměstí Villejuif. Tento čin klasifikovali prokurátoři jako teroristický útok. Při obou útocích útočníci řvali *“Alláhu Akbar.”* Tento typ útoku byl v úvodníku deníku *Le Figaro* označen jako *“obyčejný džihád”*.

Dne 7. ledna 2015 byli karikaturisté a novináři Cabu, Charb, Honoré, Tignous a Wolinski, psychoanalytička Elsa Cayat, ekonom Bernard Maris a policista Franck Brinsolaro zastřeleni

džihádistickými bratry Chérifem a Saïdem Kouachiovými. Letošní výroční číslo časopisu *Charlie Hebdo* připomnělo tento odporný masakr a odsoudilo "nové duchovní vůdce monolitického myšlení", kteří se snaží prosadit politicky korektní cenzuru.

Výbuch rozhořčení francouzského lidu, který se v Paříži 11. ledna 2015 zúčastnil masové demonstrace, nestačil k probuzení ducha odporu francouzských lídrů a elit proti islamismu a jeho podporovatelům. "Závažnost problému politického islámu je ve Francii hluboce podceňována," říká právník Thibault de Montbrial, prezident francouzského Centra pro studium vnitřní bezpečnosti.

V zemi, která tradičně hájila svobodu projevu, je pět let po teroristickém útoku na redakci satirického časopisu *Charlie Hebdo* všudypřítomná autocenzura. "Pro humoristy ve Francii bylo vždy snadné dělat si legraci z papeže a katolíků, ze Židů, a z protestantů," přiznává dlouholetý komentátor časopisu *Charlie Hebdo* Patrick Pelloux. V případě islámu to však vůbec není snadné. "Cítíme, že toto náboženství je děsivé. Slovo islám nám nahání hrůzu, a tím teroristé již zvítězili." Šíří se podvolení.

Francouzské věznice se staly živnou půdou pro džihádisty a islamizace předměstí měst (*banlieues*) je v plném proudu. Týdeník *Le Point* "územím dobytým islamisty" nedávno věnoval příběh na titulní straně. V řadě těchto oblastí zuří násilí; na Silvestra 2019 tam bylo zapáleno 1 500 aut. V nedávno vydané knize "Les territoires conquis de l'islamisme" ("Území dobytá islamismem") Bernard Rougier, profesor Univerzity Paříž III. (*Université Paris III Sorbonne-Nouvelle*) a ředitel Centra arabských a orientálních studií, vysvětluje, že islamismus je "hegemonický projekt", který rozbíjí dělnické čtvrti. Podle něj se tyto "ekosystémy" snaží o "rozvrat" francouzské společnosti, jejich hodnot a institucí a opírají se o mešity, knihkupectví, sportovní kluby a halal restaurace.

Hugo Micheron, výzkumný pracovník slavné školy *École Normale Supérieure*, vyjádřil názor, že džihádisté se cítí dobře v "izolovaných teritoriích a komunitách". Předsedkyně Nejvyšší programové rady (*Conseil supérieur des programmes*) ministerstva školství Souâd Ayada řekla: "Image islámu ve Francii je tvořen závojem a džihádem."

Ačkoliv se islamističtí kazatelé a náboráři potulují po ulicích a hledají psychicky labilní jedince do první linie své svaté války, politický islám vytváří také volební seznamy na francouzských předměstích. Francouzský prezident Emmanuel Macron se postavil proti zákazu těchto politických skupin. "Ve Francii raší islámská republika," poznamenal alžírský spisovatel Boualem Sansal. V těchto "čtvrtích", řekl, žilo mnoho teroristů, kteří napadli Francii, od bratrů Kouachiových, kteří vraždili v redakci časopisu *Charlie Hebdo* až po džihádisty, kteří povraždili desítky lidí v divadle Bataclan.

Dvě populace, které žijí "bok po boku", se mohou brzy ocitnout "tváří v tvář" v boji proti sobě, řekl bývalý ministr vnitra Gérard Collomb. Měl pravdu. Islamisté se zabydleli také ve veřejných institucích.

Islamisté pro svoji věc získali také desítky francouzských vojáků a veteránů, kteří konvertovali na islám. Řada z nich sloužila ve speciálních komandech a umí zacházet se zbraněmi a výbušninami. Francie se ve svém boji proti "Hydře" islámské militantnosti mění ve "společnost bdělosti", řekl Macron.

Během pěti let od masakru v redakci časopisu *Charlie Hebdo*, který byl útokem na svobodu projevu, spáchali islamisté zvěrstva proti zranitelným cílům - knězi v katolickém kostele v Rouenu; státnímu svátku (výročí Dobyty Bastily v Nice); židovským komunitám (od Paříže po Toulouse) a obyčejným lidem. V říjnu 2019 zaútočil islamista v jedné z nejbezpečnějších budov Francie - v monumentální

budově prefektury pařížské policie poblíž katedrály Notre-Dame - a zavraždil čtyři své kolegy. *"Toto je zlomový bod islamistického terorismu,"* řekl o této události Gilles Kepel, expert na Střední východ a džihádismus.

"Je těžké uvěřit, že policisté, na které se spoléháme, že nás ochrání a kteří mají být naším posledním obranným valem proti terorismu, se mohou sami stát obětí terorismu, a skončit v nejposvátnější policejní prefektuře s podříznutým hrdlem."

V důsledku tohoto útoku byly sedmi policistům *"podezřelým z radikalizace"* zabaveny jejich služební zbraně.

"Mám dojem, že náš imunitní systém se zhroutil a že islamismus vítězí," říká francouzský spisovatel Pascal Bruckner.

"Jeho hlavní požadavky byly splněny: Karikatury Mohameda se již nikdo neodvážá publikovat. Autocenzura je všudypřítomná... Nenávist je namířena proti těm, kteří o oficiálních zamlžujících informacích pochybují, a ne proti těm, kteří informace zamlžují. Nemluvě o psychiatrizaci terorismu, která je běžně zneužívána k ospravedlnění islámu. Pokud by nám kolem roku 2000 někdo řekl, že v roce 2020 bude asi 20 francouzských karikaturistů a intelektuálů pod policejní ochranou, nikdo by mu nevěřil."

Pět let po řádění teroristů v redakci časopisu *Charlie Hebdo* je svoboda projevu ve Francii daleko více ohrožena. *"Dnes se již nikdo neodvážá otisknout karikatury Mohameda,"* řekl nedávno Philippe Val, bývalý šéfredaktor *Charlie Hebdo*.

"Posledních pět let chodím každý měsíc na policejní stanici, abych podala stížnost na výhrůžky smrtí, nikoli na urážky, ale na výhrůžky smrtí." říká Marika Bret, současná redaktorka časopisu *Charlie Hebdo*.

Pět let po vraždění v redakci *Charlie Hebdo* se v Paříži konala velká demonstrace, nikoliv však proti terorismu, ale proti *"islamofobii"*. *"Voltaire ustupuje Mohamedovi a osvícenství se mění v podvolení se"*, napsal spisovatel Éric Zemmour. A Katar ve Francii vesele dál financuje výstavbu mešit.

V roce 2017, dva roky poté, co byli zavražděni Židé při teroristickém útoku v košer supermarketu v Paříži, byla ve svém pařížském bytě židovka Sarah Halimi mučena a zavražděna svým sousedem Kobilim Traorém, který při svém činu řval *"Alláhu Akbar."* Odvolací soud nedávno rozhodl, že Traoré není za své činy *"trestně odpovědný"*, protože před svým činem kouřil marihuanu. Jak [řekl](#) francouzský hlavní rabín Haim Korsia, jedná se o *"povolení zabít Židy"*.

"Antisemitismus je dnes ve Francii všudypřítomný a bylo by trapné se tvářit, že neexistuje," uvedl historik Georges Bensoussan. *"Je ovšem tabu ukázat prstem na antisemity,"* což znamená, že je dnes ve Francii tabu říci, že nejzávažnějším zdrojem antisemitismu je islamismus.

Týden po teroristickém útoku na redakci časopisu *Charlie Hebdo*, při kterém bylo zavražděno devět jeho zaměstnanců, a další čtyři byli zraněni, dal časopis na titulní stranu obrázek Proroka Mohameda se slzou na tváři a slovy: *"Tout est Pardonné"* (*"Vše je odpuštěno"*). O pět let později se zdá, že vše bylo zapomenuto. Tehdy mnoho lidí prohlašovalo: *"Já jsem Charlie."* Většina z nich ovšem během uplynulých pěti let ukázala, že *"Charlie"* nejsou.

Giulio Meotti je kulturní redaktor deníku *Il Foglio*, italský novinář a spisovatel.